

Hejsek 7

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed* ROČNÍK XXXIX březen 2024

Pejsek štěká. . .

Haf! Haf! Haf!

V únoru se nám toho ale událo! Po jarňákových schůzkách bylo Mistrovství v uzlování, kde se povedlo Áně nejen obhájit titul mistra v uzlování, ale i uvázat základní šestku v novém nejrychlejšícím čase. Dosavadní rekord držel Pomeranč. Gratuluju, zkoušel jsem to uvázat a ani všema čtyřma nohama jsem to nikdy neměl pod 30 sekund.

Potom jsme oslavili narozeniny našeho oddílu a přivítali mezi sebou dva nové Vpředáky — Vojtu a Sébu, kteří nad Roklí úmluvy pronesli oddílový slib. Ať se vám daří! Na výpravu s námi dokonce vyrazili i dva malí vpředáčtí potomci — Mia od Máti a Vítek od Elišky se Zelím, tak třeba tak

třeba i oni někdy před oddílovou vlnkou složí oddílový slib. A v soutěži o titul palačinkového gurmána, která se odehrála hned vzápětí, vyhrály dokonce dva týmy. Vedoucí se totiž vůbec nemohli rozhodnout, jestli byla dokonalejší palačinka s banánovým krémem a karamellem od Josefky, Rózy, Justýnky a Madlenky, nebo s vanilkou a malinami od Áni, Aži, Pórka, Emmy a Maríny. Jak já bych si taky dal nějakou tu dobrotu! No jo, to mi připomíná. . .

Haf! Haf! Haf!

Děkuju všem, kteří mi pomohli s rozřešením mého problému. Vždyť vy máte pravdu, já mám hlad, a proto se mi všechno tak motá! No jo, tak víte co, přineste mi prosím na některou břez-

novou schůzku něco malého na zub, abych už tak nehladověl. Na oplátku zase dostanete vy ode mě body do bodování. Díky moc!

Haf! Haf! Haf!

Přeju všechno nejlepší k narozeninám Anežce Bátkové, Ondrovi, Pórkovi, Jerovi a Ráše, užijte si svoje narozeniny a mějte se famfárově, nebo jak se to říká!

Haf! Haf! Haf!

No a nyní přichází čas, abychom začali intenzivně

cvičit divadlo na čtrnáctkovský divadelní festival. Samara, Esterka a Tea pro nás totiž napsaly scénář, a tak nám už nic nebrání se do toho pustit. Budeme se tedy teď na schůzkách věnovat hlavně tomu, ale nebojte, čas na jiné hry také zbyde.

Abychom to stihli, jedeme hned teď v březnu na divadelní výpravu, tak doražte v co největším počtu, ať pak nejsme ve zkoušení pozadu. Mě divadlo moc baví, tak už se ho nemůžu dočkat! A dál přeji už jen příjemné čtení!

Co budeme dělat my větší?

8. — 10. 3. Divadelní výprava
12. 3. Družinovky
 mladší: (16.30—18.00)
 střední: (17.00—18.30)
 starší: (18.00—19.30)
15. 3. Čaj (16.00—19.00)
15. 3. **Schůzka s rodiči** (18.00—19.00)
 k táboru
19. 3. Oddílovka
26. 3. Družinovky
 mladší: (16.30—18.00)
 střední: (17.00—18.30)
 starší: (18.00—19.30)
28. 3. — 1. 4. Velikonoční táboření
2. 4. Oddílovka
6. 4. Uklid' me Česko

A dále?

26. 4. Čaj
17. 5. Generálka divadla
18. a 19. 5. Divadelní festival
14. — 16. 6. Oddílové hry o Štítek táborníka

Štěně štěká...

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Začíná nám březen, a my začneme nacvičovat divadlo na divadelní festival, který se bude konat v květnu. Budeme trénovat nejen na schůzkách, ale i na výpravě.

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Na přelomu března a dubna nás čeká Velikonoč-

ní výprava, kterou strávíme společně s ostatními oddíly. Letos to bude speciální, protože si kluci a holky prohodí role.

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Naši železniční společnosti se skvěle daří, už máme skoro postavenou první trasu.

Co budeme dělat my menší?

7. 3.	Schůzka	(17.00—18.30)
8. — 9. 3.	Divadelní výprava	
14. 3.	Schůzka	(17.00—18.30)
15. 3.	Čaj	(16.00—18.00)
21. 3.	Schůzka	(17.00—18.30)

A dále?

31. 3. — 1. 4.	Velikonoční výprava
18. — 19. 5.	Divadelní festival
14. — 16. 6.	Oddílové hry o Štítek táborníka
2. — 9. 7.	Tábor

Štěně

Výroční výprava

Na výpravu, na které slavíme výročí vzniku našeho oddílu, se k nám tradičně připojují i bývalí členové. Proto se nás i spolu s velkými sešlo na hlavním nádraží opravdu hodně. Cesta vlakem nám rychle utekla. My malí jsme si během ní třeba trénovali uzly na blížící se Mistrovství v uzlování. Když jsme vystoupili ve stanici Srbsko, museli jsme nejprve projít celou vesnicí, než jsme se dostali do přírody. Tam už se šlo samozřejmě mnohem lépe, a tak netrvalo dlouho a došli jsme na louku, kde každý rok svačíme. Po jídle jsme si společně zahráli hru, v rámci které jsme si naši klubovnu vybavovali novým nábytkem.

Hned poté jsme vyrazili do rokle Úmluvy, ve které jsou zakopané zakládací listiny oddílu. Cesta nás vedla přes menší skaliska, kmeny stromů i skrz mazlavé bahno. To nás ale v našem putování nezastavilo. Když jsme byli skoro u rokle, všichni kromě vedoucích si museli zavázat oči šátkem a poslední kus cesty došli poslepu. Nikdo kromě vedoucích by totiž neměl vědět, kde přesně se rokle a poklad, který skrývá, nachází. Do hluboké rokle je nutné slézt za pomoci lana, proto se tam vydali jen někteří z nás. Do rokle tak slezl Štěpán, Pomeranč a vítězka minulého půlročního bodování Velkého Vpředu Anička. Jejich mise byla úspěšná, takže jsme pak mohli rozbalit oddílové listiny a prohlédnout si je. Nejprve ale Séba a Vojšta, kteří zvládli udělat

nováčkovskou zkoušku, složili oddílový slib a stali se právoplatnými Vpředáky. Dostali tedy oddílovou košili a podepsali se na nejnovější z oddílových listin. Následně jsme si vyhlásili půlroční bodování Malého Vpředu za první pololetí letošního školního roku. Vítězkou se stala Martinka.

Zatímco velcí ukrývali listiny zpět na dno rokle, my jsme vyrazili napřed a nedaleko jsme se naobědvali. Jako dezert jsme si na vařiči usmažili palačinky. Sešlo se nám k nim spousta výborných marmelád, šlehaček, posypek a dalších dobrot, takže jsme si opravdu pochutnali. Nakonec nás čekala cesta okolo hradu Karlštejn až na stejnojmennou vlakovou stanici. A pak hurá zpátky do Prahy.

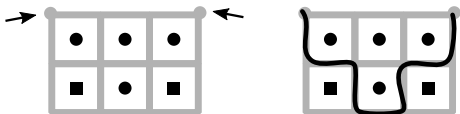

Pejsek

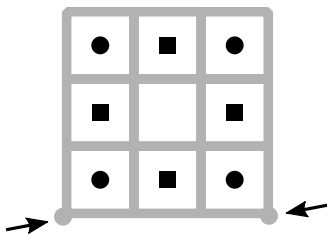
Rozděl a panuj!

Již od nepaměti panoval mezi kolečky a čtverečky spor. Tvým úkolem je nakreslit do mřížky jednu čáru tak, abys od sebe tyto dva tvary oddělil. Čára musí začínat a končit na označených místech a nesmí se křížit ani nikde dotýkat.

Na obrázcích níže je nalevo ukázka zadání a napravo jeho řešení.

Pro mladší (do 5. třídy včetně)

Řešení ukaž Pomovi (nebo pošli přes *vpr.red/e-pes*) a dostaneš body do bodování.

Vpředák houbařem

Houba březnového čísla Pejska je prvním nejedlým zástupcem. Sebrat ji můžete velmi snadno, vypadá totiž skoro stejně jako výtečný hřib smrkový, kterého znáte z minulých čísel. Na rozdíl od hřibu je ale tato houba pod kloboučkem lehce narůžovělá. Nebývá červivá, a tak láká houbaře o to více. Snadno ji ale poznáte po chuti, stačí si uždibnout malý kousek a hned víte, že není k jídlu. Její výrazná nepříjemná chuť se také schovává v lidovém názvu.

Komu by se povedlo poznat, o jaké houbě je řeč (stačí její přezdívka), necht' to poví na schůzce Tee nebo pošle odpověď na e-psa (*vpr.red/e-pes*).

Na skok do galerie

Než se vrhneme na předposlední obraz, u kterého jsme potvrdili, že je falšovaný, podíváme se ještě na únorovu otázku. Ptala jsem se, jaké povolání vykonával Rousseau — bylo to vybírání daní za zboží, proto se mu říkalo Celník. Omlouvám se, pokud se pletu, ale myslím, že správně mi odpověděly a body získaly Aňa a Madlenka.

Hned na první schůzce v novém roce jsme se věnovali Autoportrétu od Pabla Picassa. Pablo Picasso byl španělský malíř a sochař a je jednou z nejvýznamnějších osobností umění 20. století. Narodil se roku 1881 do rodiny malíře a měl ke kresbě nadání už od malička. Jeho matka dokonce tvrdila, že jeho první slovo bylo „piz“, což je zkratka od „lápis“, španělsky „tužka“. Picasso se od svého otce učil mnoho uměleckých technik a chvíli umění studoval i na univerzitě, to ale nevydržel a radši se vydal do Paříže, tehdejšího centra umění. Ve Francii potom žil v podstatě až do své smrti. Byl známou osobností, žil poměrně divoce, měl mnoho známostí a několik manželek, a lidé se hodně zajímali jak o jeho umění, tak i o jeho osobní život. Zahrál si dokonce i ve filmech, kde pokaždé hrál sám sebe. Zemřel v roce 1973 v 91 letech.

Picasso za svůj život prošel mnoha uměleckými styly. Jeho obrazy bývají dělené do různých období — například modré období (obrazy v odstínech modré, smutné náměty), růžové období (veselejší, oranžové a růžové barvy), africké období... jeho styl se hodně vyvíjel. Nejznámější je ale pro

své období kubistické. Kubismus je styl, ve kterém umělci často zobrazovali jeden předmět z několika úhlů najednou. Používali hodně geometrické tvary, hlavně krychle, a ty pak podle fantazie skládali do výsledného díla. Picasso tento styl spolu s francouzem Georgesem Bracquem vymyslel. V té době také tito dva začali používat koláže. Styl se používal i v sochařství a architektuře — při pátrání po Angele Lazzurové jste možná někteří viděli pražskou kubistickou lampu. Z kubismu vychází i jeden zcela český architektonický styl — rondokubismus, takzvaný obloučkový kubismus. O tom by vám mohla víc povědět Tea.

Mezi Picassova další známá díla patří například Avignonské slečny (africké období, už skoro kubismus), obrovská malba Guernica (3,5 m vysoký a skoro 8 m velký kubistický obraz, protiválečný) nebo Alžírské ženy (nejdražší vydražený obraz na světě). Odhaduje se ale, že za život vytvořil přes 13 500 obrazů a k tomu další díla. „Náš“ Autoportrét patří mezi jedno z nejvýznamnějších děl pražské Národní galerie, kde byste ho také ve sbírce 1796—1918: „Umění dlouhého století“ našli.

Kdo Samaře řekne nebo pošle přes e-psa (*vpr.red/e-pes*), co znamená „lápiz“, může se těšit na dva body.

Místa v okolí tábora

V průběhu celého roku se vám zde pokusím osvětlit historii několika málo míst v okolí našeho tábořiště.

Zaniklé obce ve VVP Ralsko

Před válkou v přibližně dvaceti obcích, které po roce 1947 spadaly pod oblast VVP Ralsko, žilo necelých sedm tisíc obyvatel. Během fungování VVP (tedy celkově během zhruba 40 let) došlo kromě zániku necelých 20 vesnic také k zániku mnoha samot (např. Krupského dvora) nebo mlýnů (např. Zourovského — u Frant'áku).

Rybník Zourovského mlýna v roce 1935

Následkem poválečného odsunu německých obyvatel v roce 1945 zůstalo mnoho obydlí prázdných, protože se do nich nastěhovalo jen málo Čechů. Po vzniku VVP, kdy bylo odsunuto veškeré zbylé obyvatelstvo, se vesnice (až na výjimky, o kterých jsem psal — Hradčany, Náhlov, Kuřivody nebo Ploužnice) staly zcela opuštěnými.

Proseč v roce 1934

Část stavebního materiálu z opuštěných domů byla využita armádou, zbylé domy postupně chátraly nebo byly rozbořeny vojenskými aktivitami. Velká část vesnic zanikla definitivně až po roce 1968, kdy je sovětská armáda nechala srovnat se zemí nebo je zlikvidovala svými cvičeními, proto

je např. zánik Kostřic na informační tabuli datován až do 70. let.

V roce 1993 žilo ve vesnicích na území VVP asi 650 obyvatel. Od té doby se počet obyvatel obce Ralsko přibližně ztrojnásobil na 2273.

Od našeho tábořiště je nejbližší zmíněná zaniklá obec Kostřice, kde jsou v současné době seníky a ruiny starých domů včetně tzv. Wood'áku, nebo Proseč, kde jsou v současné době rybízová pole a památné lípy a kde nalezneme vedle cesty staré sklepy ve skále. Z mnoha dnes zaniklých vesnic zůstávají ruiny zbořených domů nebo zbytky hřbitovů, studen, sklepů či kostelů.

Jabloneček v roce 1936

Bývalá obec Okna

Současná připomínka obce Okna

Dnes, kromě zbytků staveb, připomínají zaniklé vesnice na některých místech informační tabule nebo malé památníky. Zaniklou obec Okna připomíná rám okna visící na stromě, obec Kostřice zase připomínal pomníček a malá cedulka, kterou jsme vyráběli na táboře v roce 2017 — Podskali.

Internetové *mapy.cz* dnes dokážou zobrazit přesné polohy jednotlivých domů v zaniklých vesnicích (po zadání „Bývalá obec + název obce“) nebo pod odkazy *vpr.red/krida*, *vpr.red/jablonecek* a *vpr.red/prosec*.

Kdo řekne Kryštofovi nebo napíše do e-psa (*vpr.red/e-pes*) svůj nápad na to, jak si (památníky, výstavami. . .) připomínat zaniklé vesnice, jistě dostane dva body do bodování.

Památník Zourovského mlýna

Vedoucí starších:

Jenda: 799 790 244

Pomeranč: 720 358 010

Samara: 733 210 214

Štěpán: 771 113 162

Vedoucí mladších:

Sára: 728 739 631

Týna: 731 755 579

Mikuláš: 721 294 254

Julie: 734 853 092

Vydal T. O. Vpřed pro vlastní potřebu.

tovpred.ctrnactka.cz

